

Ramazan Demir

KUR'AN, NEDEN VECİZ BİR SÖZDÜR?

Kuran'daki cümle yapılarının VECİZ olduğunu belirtmiştim. Bu kelimeye getirilen tarif; "herhangi bir şeyi anlatmada en doğru kelimeleri, en doğru şekilde ve mesele üzerinde kapallılık bırakmayacak şekilde kullanmaktır"

Anlayış ve akıl seviyeleri farklı farklı olan insanlar için bir sözün veciz oluşu da farklılık arzedecektir. Kimisi kendisini çok iyi eğitmiş, çeşitli ilimlerle donatmıştır, kimisi herhangi bir ilme sahip olamamış ve hayat ona kendisini eğitime fırsatı vermemiştir, kimisi ilim meclislerinin kenarında oturmuş, kimi ilim meclislerinin baş konuğu olmuştur, kimisi derdini anlatacak kadar konuşabilmektedir, kimisi edebi şahaserler yazacak kadar dile hakimdir.

Kuran hangi kesim için vecizdir??

Yani Kuranın veciz oluşu hangi kesim baz alınarak anlaşılacaktır?

Hemen cevap vereyim ki, **KURAN; Kendisine Kuranın yettiği kişi için vecizdir**

Yine hemen söyleyeyim ki, kendisini "aydın" olarak tanıtan ve insan tarafından oluşturulmuş tüm düşünce akımlarını bilen, Aristo'dan girip Sokrat'tan çıkan günümüz veya geçmiş "düşünce adamları!!!" için Kuran veciz bir söz değil, tamamlanması gereken eksik bir sözdür.

Çünkü Kuran onların aydınlanmak için başvurduğu ve binbir çabayla elde ettikleri düşünce akımlarını tek cümleyle mahkum etmekte ve insan aklının terazisine o edinimleri asla yakıştırmamaktadır

Kendilerini sıradan insanın üstünde gören bu insanların akıl seviyeleri, aslında tarlada rençberlik yapan hayatında okul görmemiş sıradan bir Allah'ın kulundan daha geridir.

Onlar yani kendilerine aydın diyenler Kurandan kendilerine ulaşanı, ulaştığı sadelikte anlamazlar. Çünkü onlar sadelikten nefret ederler.

Onlar sıradanlıktan da nefret ederler. Pamuk toplayarak, ekin biçerek, inşaatlarda amelelik yaparak, zeytin toplayarak, fıstık ekerek geçimlerini sağlamayı asla beceremedikleri gibi bundan nefret ederler, ama oturup bunları yapan insanların ruh dünyalarını, iç dünyalarını hem de buyurgan, üstten bakıcı bir tavırla mincıklarlar.

Ne insandan, ne de Allah'tan gelen hiçbir söz onlara yetmez, hatta o sözleri duymazlar bile.

Evlerinin duvarları kitaplarla doldururlar ve o kitapları hayatın kendisi sayarlar. Çünkü onlara göre hayat o kitapların milyon katı kitapla çözülemeyecek kadar karmaşıktır. HAYAT İMTİHANDIR sözü onları asla kesmez. "İnsan Allah'ın kuludur" sözü asla onları kendine çekmez. Bu sözler onlar için sokaktaki insanı avutmak, sefil hayatlarına onları razı etmek için söylenmiş avuntu sözlerdir.

Bu gibiler, her çağda ve her dönemde kendilerine gelen Kuranı anlamak yerine sulandırma yolunu seçmiş ve sulandırarak kendi faydasız akıllarına indirgemeye çalışmışlardır.

Aslında Kuranda bunlar gibi olanların iç dünyalarını en ince detayına kadar deşifre eden ve hemen herkesin bildiği bir kıssa vardır;

Bakara 2/67 TEFSİR

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا
قَالَ أَعُودُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

“Bir gün Musa halkına, “Allah sığır kesmenizi emrediyor!” dedi. “Sen bizimle eğleniyor musun! O da “Kendini bilmez biri olmaktan, Allah’a sığınırım!” dedi.”

Karşılarındaki bir resuldür ve onlar da bu resule iman ettiğini söyleyenlerdir. Söz gayet sade ve açıktır ..."Allah inek kesmenizi emrediyor"...Gayet açık olan bu sözü, söylendiği sadeliği kendilerine yakıştırmadıkların sulandıracaklardır; “rengi ne, yaşı ne, cinsi ne?”... ve uzayıp giden sorular.

Bakara 2/68

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا
بَكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

“(O, özel bir şey olmalı.) Bizim için Rabbine (Sahibine) sor, o nasıl bir şeydir, bize açıklasın!” dediler. Dedi ki: O, şöyle diyor: ‘Ne yaşlı ne körpe, ikisinin ortası bir sığır.’ Haydi, emri yerine getirin!”

Bakara 2/69

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ
لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

“Bizim için Rabbine (Sahibine) sor, bize ne renk olduğunu da açıklasın!” dediler. Musa dedi ki: Rabbim şöyle diyor: “O sarı bir sığırdır, sapsarı renkte, görenlere zevk verir.”

Bakara 2/70 TEFSİR

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
لَمُهْتَدُونَ

“Bizim için Rabbine (Sahibine) bir daha sor, onun nasıl bir şey olduğunu iyice açıklasın! O sığır bize tanıdık geldi (Zihnimizdeki bir sığıra benziyor)[1*]. Allah gerekli desteği verirse[2*] onu mutlaka buluruz!” dediler.

Bu soruların devamında ise tam da kendilerine yakışan ahlaksız tavırlarını takınmaktadırlar;

Bakara 2/71

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا
شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْيَنْ جِبْتٌ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

“Dedi ki: Rabbim şöyle diyor: “O bir boğadır;[1*] ne koşulup toprağı sürmüş ne de ekin sulamıştır.

Salmadır,[2*] alacası da yoktur.” “Hah, şimdi tüm bilgiyi getirdin!” dediler ve boğayı kestiler. Neredeyse emri yerine getirmeyeceklerdi.”

Lütfen ayetteki **قَالُوا الْيِّنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ** (kalu, elen ci'te bil hak) sözüne dikkat edin;

“HAH! ŞİMDİ HAKKI GETİRDİN”Yani Musa en başta "Allah bir sığır kesmenizi emrediyor" dediğinde HAK değildi öyle mi? Bir Allah resulü olmasına rağmen ve bilmelerine rağmen hatta ona iman ettikleri iddiasında olmalarına rağmen Musa'ya bunu söyleyebilmekteler. Güya amaçları da hakkı iyice anlayıp bilmeKktir.

İşte günümüz aydın tipolojisinin bu kıssada anlatılanlardan farkı yoktur. Çünkü onlar sade değiller ve sadelikten nefret ederler.

"Ben insanları ve cinleri bana kulluk etmelerinin dışında bir amaçla yaratmadım" sözü onları kesmez. İşin içine kendisi gibi kendini akıllı sayanlar tarafından, insan hakkında söylenmiş ne kadar "HERZE" varsa karıştırmadan, bu sözü söylendiği sadelikte anlamazlar, anlayamazlar ve hatta anlasalar bile tıpkı yukarıdaki kıssada olanlar gibi lafı çoğaltırlar.

İşte Kur'an, bunlar için veciz bir söz değildir. Çünkü Kuran onlara yetmez.

Veciz sözün tarifi, bir meseleyi üstünde kapalılık kalmayacak şekilde yeteri kadar yani laf kalabalığı yapmadan anlatan söz şeklindeydi

Allah bir inek kesmenizi emrediyor, sözü onlar için kapalı bir sözdür. Bu söz kapalı olmalı ki kendi iğrenç akıllarına alan açılsın!

Zannedilmesin ki en sonunda Musa'nın.... "“O bir boğadır; ne koşulup toprağı sürmüş ne de ekin sulamıştır. Salmadır, alacası da yoktur.”...bu açıklaması onlara yetecektir. Hayır! Bu da onlara yetmeyecektir, o iğrenç akıllarına yatmayacaktır. Devamında oturup, neden öküz, neden sarı, neden alacasız, neden ekin sulamamış" sorularını sorarak felsefe yapacaklardır ve yapmışlardır. Çünkü onların KUL OLMAK gibi bir sadeliğe akılları yatmamakta, bu kadar sadelik onları kesmemektedir.

Evet Kuran bunlar için asla veciz ve yeterli bir söz değildir.

Çünkü Kuran "sade insanın kitabıdır", sade insanın kılavuzudur.

Her sade insana "Allah'ınız size inek kesmenizi emrediyor" sözü yeter de artar bir sözdür. Sade insan Allah dendiğinde durur, titrer, onun emirne amede olmaktan hatta onun kendisine değer verip emir vermesinden büyük bir mutluluk duyar. Rabbi ona bir inek kes dediğinde o sürüsünü keser ve bundan mutlu olur. Çünkü rabbin yap dediğini yapmıştır. İneği olmayan sade insan ise, o emri yerine getiremedim diye üzülür.

Kuran "tarlada çalışan, pamuk toplayan, elleri nasırlaşmış, üstü başı toz toprak olanların kitabıdır. ÇÜNKÜ BU KİTAP TİPKİ ONLAR GİBİ OLAN RESULLER TARAFINDAN GETİRİLMİŞTİR

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا

Şunu da dediler: “ Bu nasıl elçi? Yiyor, içiyor, çarşıda pazarda dolaşıyor. Ona bir melek indirilseydi de uyarıcılık işinde ona eşlik etseydi olmaz mıydı?”(Furkan.7)

Bu dinin resulleri insanlığa "felsefeci" olmayı değil, SADE İNSAN olmayı öğretmişlerdir ve kendileri insanlığın en sade imamıdır.

Onlar bir söz duyduklarında Rablerine olan derin güvenlerinden dolayı severek, isteyerek, gönülden "işittik ve itaat ettik" derler

Farzedelim ki Yüce Allah onlara "bir inek kesin" dedi ve kapalı konuştu, onlar asla "git rabbine sor bize rengini açıklasın" diye bir soru sormazlar. Utanırlar, sıkılırlar bunu sormaya. Ve giderler "madem rabbimiz bir inek kesin dedi ve bunu net belirtmedi, o halde sahip olduğum her cinsi, rengi, her yaşı keserim" derler. Kimin malını kimden esirgiyorum derler. Çünkü onlar sade kul olmayı severler. Allah ile ilişkilerinin gereksiz laf kalabalığı üzerine kurulmasına asla müsaade etmezler ve hatta bundan hoşlanmazlar

Çünkü onların ilişkisi İNTERAKTİF bir ilişkidir.

Onlar felsefe kitaplardan ulaşılan TANRIYA inanmazlar, inanamazlar. Çünkü o Tanrı/ lar sade değildir

İşte Kuran bu insan için VECİZ dir. Yeterlidir...

(Ramazan Demir/Ders Notları/12 Ekim 2020)